

1975 Jun 23 ILO Genève

XX1289 Konvensjon 141 om organisasjoner av arbeidere i bygdene og disse organisasjoners rolle i den økonomiske og sosiale utvikling.

Convention no. 141 Concerning Organisations of Rural Workers and their Role in Economic and Social Development.

The General Conference of the International Labour Organisation, having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixtieth Session on 4 June 1975, and

Recognising that the importance of rural workers in the world makes it urgent to associate them with economic and social development action if their conditions of work and life are to be permanently and effectively improved; and

Noting that in many countries of the world and particularly in developing countries there is massive under-utilisation of land and

Konvensjon nr. 141 om organisasjoner av arbeidere i bygdene og disse organisasjoners rolle i den økonomiske og sosiale utvikling.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som av styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og som har trådt sammen til sin 60. sesjon den 4. juni 1975, og

som erkjenner at bygdearbeidernes betydning i verden gjør det nødvendig å gi dem tilknytning til tiltak for økonomisk og sosial utvikling dersom arbeids- og levevilkår skal bli varig og effektivt forbedret, og

som har merket seg at i mange land i verden og spesielt i utviklingsland blir både jord og arbeidskraft utnyttet i altfor liten

labour and that this makes it imperative for rural workers to be given every encouragement to develop free and viable organisations capable of protecting and furthering the interests of their members and ensuring their effective contribution to economic and social development, and

Considering that such organisations can and should contribute to the alleviation of the persistent scarcity of food products in various regions of the world, and

Recognising that land reform is in many developing countries an essential factor in the improvement of the conditions of work and life of rural workers and that organisations of such workers should accordingly co-operate and participate actively in the implementation of such reform, and

Recalling the terms of existing international labour Conventions and Recommendations, in particular the Right of Association (Agriculture) Convention, 1921, the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 — which affirm the right of all workers, including rural workers, to establish free and independent organisations, and the provisions of numerous international labour Conventions and Recommendations applicable to rural workers which call for the participation, inter alia, of workers' organisations in their implementation, and

Noting the joint concern of the United Nations and the specialised agencies, in particular the International Labour Organisation and the Food and Agriculture Organisation of the United Nations, with land reform and rural development, and

Noting that the following standards have been framed in co-operation with the Food and Agriculture Organisation of the United Nations and that, with a view to avoiding duplication, there will be continuing co-operation with that Organisation and with the United Nations in promoting and securing the application of these standards, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to organisations of rural workers and their role in economic and social development, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-third day of June of the year one thousand nine hundred and seventy-five following Convention, which may be cited as the Rural Workers' Organisations Convention, 1975:

Article 1

This Convention applies to all types of organisations of rural workers, including organisations not restricted to but representative of rural workers.

Article 2

1. For the purposes of this Convention, the term «rural workers» means any person engaged in agriculture, handicrafts or a related occupation in a rural area, whether as a wage earner or, subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, as a self-employed person as a tenant, sharecropper or small owner-occupier.

2. This Convention applies only to those tenants, sharecroppers or small owner-occupiers who derive their main income from agriculture, who work the land themselves, with the help only of their family or with the help of occasional outside labour and who do not

- (a) permanently employ workers; or
- (b) employ a substantial number of seasonal workers; or
- (c) have any land cultivated by sharecroppers or tenants

Article 3

1. All categories of rural workers, whether they are wage earners or self-employed, shall have the right to establish and, subject only to the rules of the organisation concerned, to join organisations of their own choosing without previous authorisation.

2. The principles of freedom of association shall be fully respected; rural workers' organisations shall be independent and voluntary in character and shall remain free from all interference, coercion or repression.

3. The acquisition of legal personality by organisations of rural workers shall not be made subject to conditions of such a character as to restrict their application of the provisions of the preceding paragraphs of this Article.

4. In exercising the rights provided for in this Article rural workers and their respective organisations, like other persons or organised collectivities, shall respect the law of the land.

5. The law of the land shall not be such as to impair, nor shall it be so applied as to impair, the guarantees provided for in this Article.

grad, og dette gjør det tvingende nødvendig at arbeiderne i bygdene blir oppmuntret på enhver måte til å utvikle frie og levedyktige organisasjoner som er i stand til å verne om og fremme medlemmenes interesser og sikre at de bidrar effektivt til den økonomiske og sosiale utvikling, og

som tar i betraktning at slike organisasjoner kan og bør medvirke til å avhjelpe den vedvarende knappheten på matvarer i de forskjellige deler av verden, og

som erkjenner at jordreformer i mange utviklingsland er en vesentlig faktor når det gjelder å bedre bygdearbeidernes arbeids- og levevilkår, og at disse arbeidernes organisasjoner derfor bør samarbeide og delta aktivt i gjennomføringen av slike reformer, og

som minner om reglene i allerede eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner, spesielt Konvensjonen om organisasjonsretten i landbruket, 1921, Konvensjonen om foreningsfrihet og vern av organisasjonsretten, 1948, og Konvensjonen om gjennomføring av prinsipper for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger, 1949, — som fastslår alle arbeidernes, herunder bygdearbeidernes, rett til å opprette frie og uavhengige organisasjoner, og bestemmelsene i et stort antall internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner som omfatter arbeidere i bygdene og som bl.a. krever at arbeidernes organisasjoner deltar i gjennomføringen, og

som har merket seg at både De forente nasjoner og samarbeidsorganisasjonene, spesielt Den internasjonale arbeidsorganisasjon og De forente nasjoners organisasjon for ernæring og landbruk er opptatt av jordreformer og utvikling i bygdene, og

som har merket seg at de følgende standarder er blitt videreført i samarbeid med De forente nasjoners organisasjon for ernæring og landbruk og at det vil bli opprettholdt et fortsatt samarbeid med nevnte organisasjon for å unngå dobbeltarbeid og med De forente nasjoner for å fremme og sikre gjennomføringen av disse standardene, og

som har besluttet å vedta visse framlegg om organisasjoner av arbeidere i bygdene og disse organisasjoners rolle i den økonomiske og sosiale utvikling, punkt 4 på sesjonens dagsorden, og at de som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag 23. juni 1975 følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om organisasjoner av arbeidere i bygdene, 1975, (The Rural Workers' Organisations Convention, 1975):

Artikkel 1

Denne Konvensjon omfatter alle former for organisasjoner av arbeidere i bygdene, herunder organisasjoner som ikke er begrenset til, men som er representative for bygdearbeidere.

Artikkel 2

1. I denne Konvensjon betyr «arbeidere i bygdene» enhver person som utøver et yrke i jordbruk eller håndverk eller et beslektet yrke på landsbygda, enten som lønnskaker eller, under omsyn til reglene i punkt 2 i denne artikkel, som selvstendig næringsdrivende, f.eks. som forpakter, avlingsdelere eller småbrukere.

2. Denne Konvensjon omfatter bare de forpaktere, avlingsdelere eller småbrukere som får sin hovedinntekt fra jordbruk, som bruker jorden selv, bare med hjelp av familiemedlemmene eller med tilfellig hjelp utenfra og som ikke —

- a) sysselsetter arbeidstakere på permanent basis, eller
- b) sysselsetter et betydelig antall sesongarbeidere, eller
- c) har jord som blir dyrket av avlingsdelere eller forpaktere.

Artikkel 3

1. Alle kategorier av bygdearbeidere, enten de er lønnskakere eller selvstendig næringsdrivende, skal ha rett til å danne og, bare begrenset av reglene for vedkommende organisasjon, ha rett til å slutte seg til de organisasjoner de selv velger, uten forutgående tillatelse.

2. Prinsippet om foreningsfrihet skal respekteres fullt ut; bygdearbeidernes organisasjoner skal være uavhengige og av frivillig natur, og de skal være frie fra alle former for innblanding, tvang eller undertrykkelse.

3. Det skal ikke være et vilkår for at bygdearbeidernes organisasjoner skal oppnå rettslig status, at det blir satt slike betingelser for dette at gjennomføringen av reglene i de foregående punkter blir begrenset.

4. I utøvelsen av de rettigheter som denne artikkel foreskriver skal bygdearbeiderne og deres respektive organisasjoner overholde landets lovgivning på samme måte som andre personer eller organiserte kollektiver.

5. Landets lovgivning skal ikke være slik at den svekker de garantier som er foreskrevet i denne artikkel, og skal heller ikke anvendes på en slik måte at garantiene svekkes.

Article 4

It shall be an objective of national policy concerning rural development to facilitate the establishment and growth, on a voluntary basis, of strong and independent organisations of rural workers as an effective means of ensuring the participation of rural workers, without discrimination as defined in the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, in economic and social development and in the benefits resulting therefrom.

Article 5

1. In order to enable organisations of rural workers to play their role in economic and social development, each Member which ratifies this Convention shall adopt and carry out a policy of active encouragement to these organisations, particularly with a view to eliminating obstacles to their establishment, their growth and the pursuit of their lawful activities, as well as such legislative and administrative discrimination against rural workers' organisations and their members as may exist.

2. Each Member which ratifies this Convention shall ensure that national laws or regulations do not, given the special circumstances of the rural sector, inhibit the establishment and growth of rural workers' organisations.

Article 6

Steps shall be taken to promote the widest possible understanding of the need to further the development of rural workers' organisations and of the contribution they can make to improving employment opportunities and general conditions of work and life in rural areas as well as to increasing the national income and achieving a better distribution thereof.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Artikkel 4

Det skal være en målsetting for den nasjonale politikk som gjelder utvikling av bygdene å lette opprettelse og vekst, på frivillig basis, av sterke og uavhengige organisasjoner av arbeidere i bygdene som et effektivt middel til å sikre bygdearbeiderne, uten diskriminering, slik det er definert i Konvensjonen om diskriminering i sysselsetting og yrke, 1958, deltaking i den økonomiske og sosiale utvikling, og i de goder som er resultatet av slik deltaking.

Artikkel 5

1. For å sette bygdearbeidernes organisasjoner i stand til å delta i den økonomiske og sosiale utvikling, skal enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, vedta og gjennomføre en politikk som aktivt oppmuntrer disse organisasjoner, spesielt med sikte på å fjerne hindringer for at slike organisasjoner opprettes, vokser og utfører sin lovlige virksomhet, og på å fjerne eventuell diskriminering som måtte finnes i lovgivning og administrativ praksis mot bygdearbeidernes organisasjoner og deres medlemmer.

2. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon skal sikre at nasjonale lover og forskrifter ikke hindrer opprettelse og vekst av bygdearbeidernes organisasjoner, under hensyn til de spesielle forhold som finnes i bygdesektoren.

Artikkel 6

Det skal tas skritt for å fremme videst mulig forståelse av de bidrag de kan yte til å bedre sysselsettingsmuligheter og de alminnelige leve- og arbeidsvilkår i bygdene så vel som til å øke nasjonalinntekten og oppnå en bedre fordeling av den.

Artikkel 7

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 8

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 9

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft oppsi den, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 10

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 11

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, forat de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Article 12

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Artikkel 12

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 13

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal —

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 9 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft,
- b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 14

De engelske og franske versjoner av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.